

Når vi derfor nævner det, kære hr. Tom Behnke, som spørger, hvorfor vi skulle støtte dette, så kunne det jo skyldes, at man blev klogere, det, man kalder selverkendelse.

Bruno Jerup (EL):

I Enhedslisten er vi da godt tilfredse med, at man kan se klar forskel på, hvad Fremskridtspartiet og Enhedslisten står for.

Men der er ét problem, som hr. Tom Behnke var inde på, hvor jeg mener, at hr. Tom Behnke totalt har misforstået et eller andet.

Det drejer sig om forholdet til produktionen. Nu ved jeg godt, at det muligvis er Fremskridtspartiets synspunkt, at den eneste produktion, der foregår i dette land, er den, der foregår i de private virksomheder.

Men det synes nu underligt for Enhedslisten og for undertegnede, at hvis man har hjemmehjælp, der foregår i kommunalt regi, er det ikke produktion, men i samme øjeblik det er udliciteret, er det produktion. Det er meget, meget underligt, men det er åbenbart Fremskridtspartiets holdning.

Vi har den opfattelse, at produktionen i samfundet skal ses i en større sammenhæng, som en samfundsmæssig totalproduktion, hvor en masse forskellige sektorer spiller sammen og støtter hinanden. Og produktionen foregår ikke kun lige præcis i de private virksomheder. Der foregår den også, og det har hr. Tom Behnke helt ret i, men den foregår alle mulige steder, også i den offentlige sektor, og også, efter min opfattelse, i uddannelsessektoren. Der foregår også en produktion.

Tom Behnke (FP):

Vi hører igen, at SF gentager sin påstand om, at det er en hetz imod velfærden og mod velfærds-samfundet. Det er det absolut ikke.

Det, vi fra Fremskridtspartiet ønsker at diskutere, er: Hvordan indretter vi vores samfund? Skal det være sådan, at det er hr. Villy Søvndal og hans kolleger, der dikterer, hvordan velfærden skal være i Danmark? Opkræve mest muligt i skat og så bagefter diktere: Sådan skal velfærden være. Og hvis den enkelte borger passer ind i det system, som hr. Villy Søvndal indretter, kan man få del i velfærden, ellers kan man ikke.

Eller skulle man gøre, som Fremskridtspartiet mener, at vi lægger det ud til den enkelte borger selv at skabe sin velfærd, selv at definere, hvad velfærd er? Men det kræver selvfølgelig nogle markante skattelettelser, og dér ønsker vi i

Fremskridtspartiet, at man hæver den skattefrie bundgrænse, således at de lavestlønnede først får gavn af det her.

Det vil give mulighed for, at man kan udvikle sin egen velfærd og selv definere, hvordan det skal være, og det skal ikke nødvendigvis passe ind i de systemer, som hr. Villy Søvndal og kolleger ønsker at lave.

Lad mig så sige til hr. Bruno Jerup med hensyn til den private produktion, at det er et faktum, at det er den private produktion, som skaber den samfundskage, vi alle sammen skal leve af. Der er ingen, der kan blive mætte af, og velfærdssamfundet bliver ikke bedre af, at en eller anden medarbejder flytter en blanket fra én bunke til en anden eller udfylder en statistik-blanket el.lign. Det bliver samfundet ikke rigere af, og det bliver samfundskagen ikke større af.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Hr. Tom Behnke spørger med en vis patos i stemmen: Er det hr. Villy Søvndal, der skal diktere folks levevilkår?

Må jeg ikke bare sige i al stilfærdighed, at hr. Tom Behnke har været med til, og Fremskridtspartiet har været med til, og højresiden i denne Folketingssal har været med til at diktere, at en række mennesker mistede halvdelen af deres dagpenge; de kom på halve dagpenge. Er det ikke et kraftigt diktat? Hr. Tom Behnke og højresiden af Folketingssalen har været med til at diktere, at folk på sociale ydelser fik beskåret deres muligheder. Er det ikke et kolossalt diktat? Hvordan kan det være, at man aldrig ryster på hånden, når det er de grupper, der skal rammes?

Jeg synes, vi viste noget andet ved de finanslovforhandlinger, vi afsluttede lige før jul. Da dikterede vi nemlig også nogle ting. Vi dikterede flere grønne job, vi dikterede flere uddannelsespladser, vi dikterede, at børn, der har det rigtig skidt, skal have det bedre. Der er vel ikke noget i vejen med at diktere – det er vel ret beset meningen med politik – det er indholdet, og det er, hvem det retter sig imod: Hvem bliver straffet, og hvem bliver hjulpet?

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg så søndag aften, var det vist, en tv-udsendelse i DR 1 om en århusiansk virksomhed, der blandt sine medarbejdere havde en dansk kvinde, som arbejdede inden for edb-branchen, og hun tjente vel 22.000-25.000 kr. om måneden. Så